

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 5597/2018
17.04.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Љубице Милутиновић, председника већа, Весне Субић, Биљане Драгојевић, Јелице Бојанић Керкез и Слађане Накић Момировић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Далибор Радовић, адвокат из ..., против туженог ББ, из ..., чији је пуномоћник Владислав Костић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж бр. 418/2018 од 27.08.2018. године, на седници одржаној 17.04.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ предлог туженог да се о ревизији изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж бр. 418/2018 од 27.08.2018. године одлучује као о изузетно дозвољеној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж бр. 418/2018 од 27.08.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу П бр. 173/15 од 17.01.2018. године, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете исплати, и то за претрпљени страх износ од 21.000,00 динара, за претрпљене физичке болове износ од 21.000,00 динара, за душевне болове за умањење животне активности износ од 90.000,00 динара, са затезном каматом од пресуђења до исплате, док је одбијен захтев за накнаду нематеријалне штете за претрпљене физичке болове преко досуђеног износа од 21.000,00 динара до тражених 30.000,00 динара, за претрпљени страх преко досуђеног износа од 21.000,00 динара до тражених 30.000,00 динара и за претрпљене душевне болове због умањења животне активности преко досуђеног износа од 90.000,00 динара до тражених 110.000,00 динара. Обавезан је тужени да на име накнаде материјалних трошкова састава пријаве и приговора од стране адвоката исплати износ од 6.000,00 динара, док је преко досуђеног износа од 6.000,00 динара па до тражених 12.000,00 динара тужбени захтев одбијен, те да на име накнаде материјалних трошкова за потврду о саобраћајној незгоди – исплати износ од 650,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, да на име накнаде штете на мотоциклу исплати износ од 36.048,40 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате а преко досуђеног износа од 36.048,40 динара па до тражених 43.776,00 динара захтев је одбијен, као и да на

име накнаде материјалних трошкова састава приговора у мирном поступку исплати износ од 3.000,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, а преко досуђеног износа од 3.000,00 динара па до траженог износа од 6.000,00 динара одбијен. Обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 186.208,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Гж бр. 418/2018 од 27.08.2018. године, жалба туженог је одбијена и пресуда Основног суда у Врбасу је у побијаном усвајајућем делу потврђена. Ставом другим изреке одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, предлажући да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној на основу члана 404. ЗПП, због уједначавања судске праксе.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Врховни касациони суд сматра да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог јер је ревизија усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора, а не постоји ни потреба за одлучивањем о изузетној ревизији ради уједначавања судске праксе јер уз ревизију нису приложене супротне одлуке у истој правној ствари, нити постоји у ревизији позивање на њих.

Са изнетих разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11, 55/14) Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У конкретном случају тужба ради накнаде штете поднета је 03.02.2015. године а вредност предмета спора побијаног дела је износ од 177.698,40 динара (1.447,86 евра). Побижана другостепена пресуда донета је 27.08.2018. године.

Како вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија туженог није дозвољена.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа-судија
Љубица Милутиновић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић